

KULD MUNA

NR 17

VEEBRUAR 2011

Sa loed Tabasalu lasteaed Tibutare uudistelehte.

Eestlased ja nende kauged esivanemad on Läänemere kaldal elanud järjepidevalt üle 10 000 aasta — vanimad inimasustuse jäljed Eestis pärinevad 9. aastatuhandest eKr.

Nimi *Eesti* tuleneb tõenäoliselt sõnast AISTI, millega Rooma ajaloolane Tacitus 1. sajandil pKr tähistas Visla jõest kirdes elavaid mittegermaani rahvaid. Muistsed skandinaavlased nimetasid Eestit *Eistland*. Tänapäeval on germaani ja skandinaavia keeltes Eestimaa nimi *Estland*, muudes keeltes enamasti *Estonia*.

Pealinn: **Tallinn**

Rahvaarv: **1 340 341** (01.01.2009)

Rahvuspüha: **24.veebbruar** (iseseisvuspäev) (1918)

Riigipea: **Vabariigi President – Toomas Hendrik Ilves**

Riigikeel: **eesti keel**

Riigikord: **parlamentaarne vabariik**

Pindala: **45 227 km²**

Põhiseadus: vastu võetud 28.juunil 1992

Valuuta: alates 01.01.2011 on Eestis kehtiv **euro**

Riigihümn: Mu isamaa, mu õnn ja rõõm

Rahvuslill: rukkilill

Rahvuslind: suitsupääsuke

Rahvuskivi: paas

**PALJU ÕNNE,
EESTIMAA!**

EESTIMAALE

Ruth Kerov

Mu südames kodu ja Eestimaa -
looklevad põllud, meri, heinamaa.
Pääsukeste vidinast heliseb rind,
rukkililledest sinetab pind.

Eestimaa, su vaesust ja rikkust
on tuntud ja tuntakse veel.
Tunnen su laulude üle uhkust
ja armsaks saanud kodune keel.

Eesti ja eestlased kuuluvad ühte -
kõik rõõmud ja mured ja maised tööd.
Mu kodu kuulub Eestiga ühte,
mu süda temaga ühises rütmis lööb.

ÕNNITLEME

6.veebbruar - **LII LAINESTE**

14.veebbruar – **LEILI MIHHAILOV**

16.veebbruar – **BIRGIT VEEMAA**

27.veebbruar – **HILLE-REET KARISTE**

LUUBI ALL

Rubriigis LUUBI ALL tutvume igas Kuldmuna numbris ühe Tibutare töötajaga lähemalt. Valiku, kellest millises lehenumbris juttu tuleb, otsustas loos.

Seekord on luubi all Nakside rühma õpetaja **ANNELY KÜBARESEPP**.

Nimi: ANNELY KÜBARESEPP

Sünniaeg, tähtkuju 9.märts, tähtkujult Kala

Kellena Sa Tibutares töötad

Töötan Nakside rühmas õpetajana

Kaua Sa oled Tibutares töötanud

Olen Tibutares töötanud 38 aastat.

Kuidas sattusid lasteaeda tööle

Pärast Tallinna Pedagoogilise kooli lõpetamist lasteaiakasvataja erialal avanes võimalus Tabasallu sugulaste juurde kolida. Töötasin lasteaias vähest aega muusikalise kasvatajana, hiljem sain rühma kasvatajaks. Leidsin mehe, abiellusin, sain korteri. Hiljem ehitasime oma maja. Nii ma Tabasallu kanda kinnitasin ja lasteaeda püsima jäingi.

Mis meeldib sulle sinu töö juures kõige enam

Mulle meeldivad väikesed lapsed. Nad on avasüli vastu võtma kõike uut ja huvitavat. Teevad sinu tuju heaks, kui vahel nukker on meel. Töökoht on samuti kodu lähedal. Tore kollektiiv ja mõnusad rühmaõpetajad.

Mis on lasteaias töötamise juures kõige raskem

Kõige raskem on see, kui rühma tulevad uued lapsed. Nende väikeste pisipõnnidega kohanemine ja hingeelu tundmaõppimine. Samuti vanematega harjumine. Hiljem see, kui jõuab kätte kooliaeg. Nopid oma vilju, mida oled nende aastatega külvanud. Tunned südamesopis igatsust ja pisaraid silmis neid silmarõõme kooli saates.

Mida pead oluliseks töös lastega (laste kasvatamisel)

Kindlasti keskendumisvõimet, üksteisega arvestamist, samuti iseseisvalt tegutsemist ja loovust. Tähtsal kohal on ka järjepidevus.

Sinu enda lasteaiakogemus (lapsepõlv)

Lasteaiakogemus mul puudub. Minu eest hoolitses hoidjatädi Liise, kes oli fantastiline kokk. Tänu tema fantaasiale võitsin karnevalil alati I koha.

Millised on sinu huvid ja hobid

Mulle meeldib jalutada looduses ja suvel jalgrattaga sõita. Hoolitseda toalilled ja suvel aialilled eest. Niidan ka meelsasti muru ja kasvatan kasvahoones tomateid, kurke. Loen üsna palju, viimasel ajal müstikaga seonduvaid raamatuid. Hobiks ka kepikõnd ja leivaküpsetamine.

Mida tahad veel endast rääkida

Mul on kaks täiskasvanud last. Poeg Marko on 36-aastane. Tütar Marge on 34-aastane. Pojapoeg Mark Matthias saab 7-aastaseks ja läheb sügisel kooli. Tütrel on kaks last.

Vanem tütre tütar Eliise Marie

saab 6-aastaseks, noorem Marii Helene saab 2-aastaseks. Lastelastest tunnen alati rõõmu. Jätan momendiks oma tööd ja tegemised sinnapaika, pühendun ainult neile. Nad annavad jõudu ja energiat edaspidiseks tegutsemiseks. Kodus on mul kaks neljajalgset sõpra, koer Bruno ja kass Miku, kes samuti suurt hoolitsust ja hellust vajavad.

Annely koos tütre tütar Marii Helene'ga

Arvustus raamatule „Kuidas meie lastest kasvavad väikesed türannid?“

Autor, Michael Winterhoff, on kirjutanud, et tegemist on hoiatava raamatuga, mida peaks lugema iga lapsevanem.

Kuna kirjanik on ise meditsiinidoktorist laste- ja noortepsühhiaater ning psühhoterapeut, võib raamatust leida palju elulisi näiteid, millega ta on kokku puutunud ja analüüsinud.

Kohati võib raamat tunduda šokeeriva ja üllatavana, kuid tegemist on reaalsest elust pärit probleemidega, millega tänapäeval üks täiskasvanu võib kokku puutuda.

Psühholoog jagab näpunäiteid (näiteks on väga tähtis see, kui vanemad peegeldavad lastele nende emotsioone), arutleb lapsevanemate, lasteaia- ja kooliõpetajate vigade üle, rõhutades, et ta ei mõista kellegi üle kohut, vaid pigem püüab anda nõu, kuidas oleks õigem toimida.

Winterhoff kirjutab, et lapsed õpivad varakult selgeks, et neid ümbritseb palju asju, mis kõik ei ole elusolendid ning nad saavad üsna pea aru, et neid asju võib kohelda ilma, et nad mingit reaktsiooni näitaksid.

Piltlikult öeldes areneb neil välja närvirakk, mis tunneb ära „asja“. Esialgul ei ole lapsel vahet, kas tegemist on inimese või asjaga ning seetõttu määratleb laps inimest „asja“ äratundva närviraku abil. Kuid see kõik muutub, kui lapse ümber olevad inimesed kehtestavad piirid. Sellisel juhul õpib laps tegema vahet inimesel ja asjal. Vanemad ei lase end juhtida, küll aga saab laps enda meele järgi käia ümber asjadega. Kui laps on selle erinevuse endale selgeks teinud, tekib piltlikult öeldes lapsel närvirakk inimese äratundmiseks. Kui see närvirakk pole välja kujunenud, käituvad lapsed oma ümbruskonnaga nagu asjadega.

Autor tõdeb, et probleem seisneb selles, kui täiskasvanud ei pea enda kohuseks lastele piiranquid seada, nad näevad last isiksusena (isiksus areneb aga alles kaheksandal-ühelsandal eluaastal) ja võimendavad tema oletatavaid omadusi. See omakorda pidurdab lapse eakohast arengut ning edaspidi on tal raskusi tulla toime igapäevaeluga, kus nõutakse piiridest lugupidamist.

Raamat on neile, kes tahavad kasvatusküsimustes oma teadmisi avardada ning uusi mõtteid saada, kuid kindlasti ka neile, kes otsivad vastuseid laste erinevatele käitumisprobleemidele.

Mõteterohket ja avatud meelega lugemist!

Sipsikute rühma õpetaja Pirje

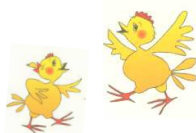

Köögil uus põrand!

Remondimees Kaido sai valmis meie lasteaia köögi põranda, mis on nüüd ilusate siniste plaatidega kaetud, näeb kaunis välja ning on kergelt puhastatav.

Kaua tehtud, kaunikene...

Suur aitäh!

Lapsed ja turvalisus!

Aeg-ajalt ootab hommikusi lasteaeda tulijaid Tibutare ees politseipatrull, kes kontrollib, kas autodega saabuvad lapsed ja vanemad täidavad liikluseeskirju. Kahjuks peab tõdema, et igal korral leidub patustajaid. Ja kurvastuseks ei õpi vanemad sellest – ikka sõidavad lasteaia juurde autod, kus laps istub vanema süles, seisab püsti või on turvavarustusega kinnitamata.

Head lapsevanemad!

Turvatool, turvavöö – need on teie lapse turvalisuse jaoks!

Eelmise aasta lõpus kuulutas Harku Valla lastekaitseühing välja laste ja noorte omaloomingukonkursi „Minu unistused“.

Valminud töödest avatakse 28.veebruaril kell 16 Tabasalu raamatukogus näitus.

Näitusel saab vaadata ka valikut Tibutare 5-7aastaste laste (Nakside, Kröllide, Muumide ja Mikide rühmad) kunstitöödest. Lapsi juhendas kunstiõpetaja Ave Peebo.

Lugege, kuidas laste tööd valmisid ning millest lapsed unistavad...

Minu unistused

Mida üldse tähendab sõna unistus? Kuidas lapsed sellest aru saavad? Kas nad oskavad ka oma mõtteid joonistada? On see lihtne või keeruline?

Otsustasin teemat käsitleda 5-7 aastaste lastega, et oma küsimustele vastused saada.

6-aastane Kaur vastas kiiresti ja lihtsalt, et unistus on see, mida sul ei ole aga nii väga tahaks. Ja edasi rääkisidki lapsed kordamööda oma unistustest. Osadel lastel väga elulised, reaalsed ja lihtsad soovid, seotud kas pere heaoluga, reisimisega või millegi uue ja põneva kogemisega. Mõned lapsed soovisid endale lemmiklooma, kas kassipoega, kilpkonna, tuhkrot või koera.

Väga eluline ja armas on Jacqlyne (5a) soov, et valmiks ruttu nende maja, kus saaks pere õnnelikult elada. Henri (5a) unistab lihtsalt soojast suvest ja meres suplemisest. Mia Brit (5a) tahaks ronida Eiffeli torni tippu. Joosep (5a) ja Oskar (5a) reisiksid džunglis ringi ja tahaksid näha erinevaid loomi. Hannah (5a) unistab kassipojast.

Kaisa (5a) kuningannana

On ka neid lapsi, kelle unistused on sügavama tähendusega või hoopis muinasjutulised ja ebareaalsed, mõjutatud erinevatest filmidest ja nende kangelastest.

Marini (6a) unistuseks on olla hea haldjas, kes teeb haiged terveks, aitab vanu inimesi, hoolitseb metsloomade eest, et suvel päike merd soojendaks ja taevast oleks tähti täis.

Karoliina (5a) sooviks endale päris võlukeppi, Sander(7a) tahaks olla võlur, Georg(5 a) võimas tulemees, Kaisa (5a) aga kuninganna.

Eks ole ju kõik vahvad unistused, aga kuidas need paberile saaks? See on keerulisem ülesanne kui rääkimine.

6-7-aastased lapsed joonistasid musta markeriga iseenda ja niipalju unistusi kui paberile mahtus. Vesivärvidega maalisid lapsed pildid värvilisteks, eriti tekitas elevust sädelevate vesivärvide kasutamine.

5-6-aastastel tuli joonistada õlipastellidega paberile üks unistus. Tausta maalisid lapsed vedelate vesivärvidega. Valmisid huvitavad ja isikupärased kunstiteosed, mille hulgast tuli teha valik Harku valla laste ja noorte omaloomingu konkursile "Minu unistused". Valikul lähtusin sellest, et oleks esindatud kõik 4 rühma, kellega seda teemat käsitlesin. Raske oli valida 10 tööd, sest iga laps oli andnud endast parima. Ei saanud sellelgi aastal valiku tegemisel hakkama ilma Kaire abita – eks kaks pead on ikka kaks pead.

Antud hetkel on minu ainsaks unistuseks, et laste suurepärased kunstiteosed oskaksid rääkida – siis saaksid töö vaatajad teada palju huvitavaid lugusid ja saladusi, millest lapsed tööde joonistamise ajal jutustasid.

Sander (7a) võlurina

Seniks aga kohtumiseni näitusel ja unistage – see on kõigile lubatud!

Kunstiõpetaja Ave Peebo

ÕPIME ÕUES

Memmede küla

Mis on veel suurem rõõm laste jaoks talvel, kui maa on kaetud valge vaibaga ja hullata saab nii palju kui süda lustib.

Ja kui siis veel ilmataat sulailma ka laseb maa peale tulla, on lustimisvõimalusi kõigil rohkesti. Nii kutsuski Muumide rühm kohe esimesel sulailmapäeval kogu Tibutare peret õue, et ühiselt üks vahva memmeküla valmis meisterdada. Suured lumememmed Helin ja Marju näitasid kohad, kuhu uus külakene peaks tulema ja siis see töö algaski. Nii suured kui väikesed olid ametis pallide veeretamisega. Igal rühmal oli kaasa võetud ka midagi, millega oma memmekesi kaunistada. Kes oli toonud salli, kindad,

sokid või kaabu. Mõni memm sai endale ka värvilise seeliku selga. Kõigil olid käed-jalad tööd täis. Lõpuks, kui memmed olid juba viimase lihvi saanud, jäi üle veel oma külale nimi panna.

Need tulid ka väga vahvad: ühelt pool Tibutare asus „Memmede iluküla“ ja teisel pool „Rõõmuküla“. Juba need nimed rääkisid enda eest, kuidas lapsed tööga rahule jäid.

Lõpuks oli aeg jõudnud nii kaugele, et võis minna külla ka teise poole memmedele. Ja ega keegi ka üllatusest ilma jäänud! Puude otsast sai iga rühm endale magusa porgandikoti nosimiseks, ikka selleks, et jaksu ja tahtmist jätkuks ka järgnevatel kordadeks.

Suured memmed tänavad kõiki väikseid ja suuri tibutarelasi vahva ja tööka päeva eest. Lustige ja nautige talve, ning olge terved!

Muumide memmed Marju ja Helin

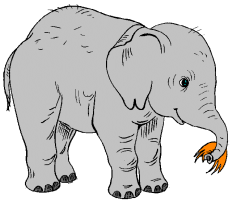
Heia-heia, hopp, hopp!

Tibutarelased naudivad talvemõnuseid täiel rinnal ja seda ka sportlikult. **29.jaanuaril** toimusid Aegviidus, Kõrvemaa Matka- ja Suusakeskuses **Harjumaa 2011.aasta meistrivõistlused murdmaasuusatamises**. Võistlustel osales meie liikumisõpetaja **Anna Sõörd**, kes saavutas 3 km distantsil oma vanusegrupis **III koha**.

**Palju õnne
ja head libisemist edaspidiseks!**

**Harjutamine teeb meistriks...
(Anna esireas)**

ELEVANDIPÄEV

Ühel päeval, kui mu pea oli ideedeks peaaegu tühi, otsustasin pöörduda nõu saamiseks Marika poole, tema soovitas mul lõunamaa nädalal korraldada päeva, kus räägiksin elevantidest ja teeksin ka midagi praktilist. Mõte hakkas jooksuma. Pöördusin selle ideega ka Kaire poole ning tema soovitas mul kasutada õppeklassi, kus näitaksin lastele PowerPoint esitlust elevantidest. Ja nii saigi mõeldud, et kõigepealt saavad lapsed suurelt ekraanilt elevantide vaadata, seejärel rühmas laulumängu mängida ja siis veel elevanti pilti ka värvida.

Kui aeg õppeklassi minekuks kätte jõudis, läksin laste juurde ja ütlesin neile, et neid ootab ees midagi põnevat. Enamik lapsi arvas, et nüüd läheme õue, mõni aga, et saali. Eitava vastuse peale pakuti ka televiisori vaatamist. Õnneks lapsed ei arvanudki ära, mida tegema hakkame ning selle võrra oli ka üllatus suurem.

Kuid ega ma korraga näidanudki lastele pilti elevantidest ning esitlus algas hoopis mõistatusega. Esimesel pildil näitasin lastele üksnes elevanti nahka ja mõne lapse arvates meenutas see kilpkonna alust, üks tüdruk arvas, et see on pragu. Teisel slaidil oli elevanti lont rõngas, kuid lapsed pakkusid hoopis, et tegemist on teokarbiga. Teisi pilte vaadates said lapsed juba aru, et need pildid on elevantidest. Väga meeldis lastele see, kui nad said kuulda ka elevanti häält – see tõi palju elevust.

Lapsed olid väga tähelepanelikud ja huvitatud piltide vaatamisest. Minu eesmärk, et lapsed tunneksid elevantipäevast rõõmu, sai täidetud.

Aga lugu ei lõppe veel sellega. Kui oma mõttest edasi rääkisin, soovisid ka Muumid ja Kiisud, et neilegi elevantidest räägiksin. Sellel kolmapäeval tulidki meie sõbrad õppeklassi ning natukene keerulisemate küsimustega sai elevantiesitlus teistkordselt esitatud. Ka Kiisud ja Muumid olid väga taibukad ning headeks kuulajateks ja arutlejateks.

Pisut huvitavat ka lugejatele. Nimelt kas te teadsite, et elevantid on võimelised oma hiiglaslikule kaalule vaatamata hääletult liikuma, sest nende jalgade all paikneb eriline vetruv mass.

..... et elevant on ainus imetaja, kes ei oska hüpata.

..... et elevant suudab oma lonti hingamistoruna kasutades ujuda kuni 6 tundi järjest ja 50 km kaugusele.

Sipsikute rühma õpetaja Pirje ☺

„Elevant“ Grete Kariste, 5-aastane

Muna õpetab kana

Nii öeldakse, kui noorem õpetab vanemat.

Tavaliselt on ikka nii, et oodatakse mõtteid ja ideid juba kogenud kolleegilt. See on ühtepidi ju täiesti loomulik, sest vanemal jätkub kogemusi kui ka elutarkust, mida noortega jagada.

Kuid üsna tihti avastame meie, nõ kogenumad, oma töös, et kõik on juba kunagi olnud või ära tehtud, läbi proovitud ning pea ideedest tühi. Ja küll on siis hea, kui tuleb üks noor ja särtsakas kolleeg, kellel on midagi huvitavat pakkuda. Ja nii see oligi.

Ühel hommikupoolikul lastega õues olles rääkis Sipsikute õpetaja Pirje sellest, kuidas ta oma lastele PowerPoint slaidiprogrammi ette valmistas. Kuigi olen seda ka ise teinud ja esitanud, tundus see siiski väga huvitav ja põnev. Palusimegi Kiisude õpetaja Kaiega Pirjel seda programmi ka meie lastele tutvustada. Algul Pirje kahtles, kas ta saab ikka sellega hakkama, kuid väikese „moosimise“ peale oli nõus.

Pirje ettevalmistus oli hästi läbi mõeldud, sisukas. Küsimused lastepärased, mõtlemist arendavad ja huvitavad. Meeldis väga, et lapsed said palju õpetlikku teada elevantide elust, mida enne ei teatud. Tore oli ka see, et tegevuse käigus said lapsed omi mõtteid väljendada ja arvamust avaldada.

Täna oma noort kolleegi tehtu eest ja julgustan teda edaspidigi oma häid ideid ja mõtteid teistega jagama. Usun siiralt, et see väike tunnustus motiveerib edaspidi Pirjet julgemalt tegutsema.

*Lennukaid mõtteid soovides
Muumide õpetaja Helin*

Tubli oled, Pirje!

Võtsid ideest kinni ja tegid teoks ning jagasid tehtut ka vanematele ja juba kogenud kolleegidele.

Lisaks Kiisudele ja Muumidele käisid esitlust koos õpetaja Lea'ga vaatamas ka Piilude lapsed.

Loodan siiralt, et ka juba kogenud õpetajad tulevad meelde eelmisel õppeaastal praktilise tegevuse käigus õpitud oskused teha PowerPoint esitlust ning kasutavad aktiivsemalt meie õppeklassi suurepäraseid võimalusi.

Õppealajuhataja Kaire

MAAPEALSES PARADIISIS

Uuest aastast on meie rühmas uus suund – mänguasjade asemel võtavad lapsed rühma kaasa põnevaid raamatuid ja arendavaid lauamänge.

Ühel õhtul jälle uut ning huvitavat teatmeteost uurides teatas Georg, et tema pere käis Borneo saarel Brunei sultaniriigis puhkamas. Kuna laps jutustas nii huvitavalt sellest riigist, siis tekkis mul mõte, et lõunamaa-nädalal võiks sellest reisist kõigile lastele jutustada. Georgi ema oli koheselt nõus reisist pilte tooma ja lühikokkuvõtet tegema ning mõne aja pärast oligi reisikiri me laual.

Lapsed kuulasid suure huviga õpetaja selgitusi ja soov ainult kasvas uute faktide järele. Nii tuli reisikirja lastele isegi unejutuks ette lugeda.

Kodus räägiti sellest põnevas reisist oma vanematele ja nii tekkis nendelgi huvi selle põneva saare kohta.

Siinkohal mõned väljavõtted sellest reisikirjast...

Nakside õpetaja Sirje Reinla

Arvatavasti ei leidu palju eestlasi, kes oskaksid une pealt vastata küsimusele, kus asub Brunei.

Kõigepealt tuli vastu pidada kaksteist tundi kestnud lend Euroopast Kuala Lumpurisse, siis kuus tundi ootamist järgmisele lennule ning lõpuks veel kaks ja pool tundi lendamist Brunei pealinna Bandar Seri Begawani.

Peale ligi terve ööpäeva kestnud reisi Brunei Sultaniriigi pinnale astudes tabas meid otsekohe harjumatu kuumus ja niiskus. Termomeetri näit oli +37°C.

Brunei asub väga liigirikkal troopilise kliimaga Borneo saarel, mida läbib ekvaator mõnisada kilomeetrit Bruneist lõunas. Temperatuur on seal aastaringselt öösel ja päeval 30 kraadi ja üle selle. Isegi vihm on meiesuguste põhjamaalaste jaoks soe ja mõnus. Vihmaga võib temperatuur langeda mõni kraad kolmekümnest allapoole.

Mangroovimets ei vasta mitte kuidagi eestlaste ettekujutusele metsast.

Tegemist on vees ja mudas kasvavate puudega, mille on lausa viit eri sorti juuri – lisaks maa

sees olevatele juurtele ajab puu lisajuuri nii ülevalt alla kui alt üles. Pinnas, millel ta kasvab, on pehme muda, millel kõndimine võimatu. Seetõttu oli mangroovimetsa läbimiseks ehitatud spetsiaalne vaiadele toetuv laudadest rada....

Lubatud liigirohkuses nii flooras kui faunas õnnestus meil oma retkel näha ühte kohalike sõnul haruldast

loomakest klangat, kes oli hirmunult kinnitunud puutüvele ega liikunud edasi ega tagasi; ühte oravat, tervet armeed sipelgaid ja pisikesi mudasse kaevuvaid krabisid...

Hiljem nägime üsna mitmeid makaake, kes elasid lausa

südalinnas ja kellest soovitati eemale hoida, kuna nad varastavad asju ja pidavat hammustama.

Põnevaim loodusretk oli paadisõit džunglit läbival jõel... Alustasime retke umbes kella üheksa ajal hommikul, Juba siis säras päike kuumalt lagipähe. Kuumust ei leevendanud ükski tuulehoog. Kuid jõe peal olla oli hulga kosutavam, puhus leebe tuuleke ja põhimõtteliselt oleks saanud paadisõidul ka sõrmi läbi vee libistada, kuid selle keelas kohalik teejuht ära, sest selles jões elas krokodill....

Kaldal kasvavatest puudest jäi meelde punane puu, mille koor ja puit olidki täiesti eripunast värvi ning suurte õuna ja mango vahepealsete viljadega puu, mille kohta öeldi, et neid söövad ainult ahvid, inimesed mitte. Loomulikult olid kõik kohad täis erinevaid palmipuid, jõeäärses tihnikus kasvasid bambus ja metsikud banaanid...

Puhkuse juurde Bruneis kuulub lahutamatult ka snorgeldamine või sukeldumine... Kes on näinud filmi kalapoeg Nemo seiklustest, sellele võin ma nüüd rahuliku südamega kinnitada, et merepõhi ongi täpselt selline ja seal elavadki täpselt needsamad asukad, nagu filmis näha oli...

Päike loojub Bruneis alati peaaegu ühel ja samal ajal, kella kuue-pole seitsme paiku õhtul. Mõni minut enne päikeseloojangut särab päike veel kõrgel taevas, siis vajub silmaga nähtavalt ja üsna kiiresti allapoole, kuni kaob silmapiiri taha. Peale seda on kohe kottpime...

Olen kindel, et käisime ühtlasi ära Kurrunurruvuti saarel – Brunei mererannad vastavad täpisealt Pipi Pikksuka raamatust tuttavatele kirjeldustele.

*Anu Kütt
Nakside rühma lapsevanem*

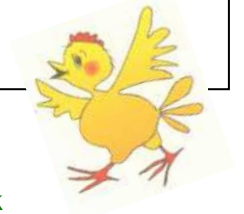
Pikem artikkel samal teemal

<http://www.ekspress.ee/news/kohver/uudised/kurrunurruvuti-saare-onnemaad?id=32690911> ja Nakside rühmas

Pildid: travelthewholeworld.com
nl.spiderpic.com

Laste ütlusi kogusid Sipsikute õpetaja Pirje, Tibude õpetaja Vaike, Nakside õpetaja Annely ja logopeed Aade.
Suur tänu!

Räägitakse vanustest ja issidest. Ühtäkki teatab Kerdo-Martin (3a 11k): „Minu issi ei ole vana, tal on habe“.

Õpetaja koostab töölehti. Kristjan (4a 1k) vaatab õpetaja tegevust ja uurib, mida ta teeb. Õpetaja: „Homme näete“. Kristjan: „Kas sa tead, et mind öösel ei ole siin“.

Õpetaja ütleb lastele: „Ärge sööge lund!“ Elise (3a 2k) vastab: „Ma ei söö. Ma hõõrun“.

Elisabeth mängib mängutelefoniga. Õpetaja tuleb ja ütleb, et telefon ei tööta. Elisabeth (3a 3k) vastab: „Kui ma kiiresti nuputan, läheb tööle“. (Nuputan – vajutan nuppe)

Hommikusöögi ajal ütleb õpetaja Rasmusele, et joogu vähemalt piim ära.
Rasmus (4a 3k): „Kaua ma seda piima veel kaanin.“

Uued sõnad Elli'silt (6a)
Vulkaan – purskaevuk
Kaelkirjak – pikk-kaelus, kiilkarjuk

Ken-Tristan (5a 11k): „Ülemised jääpurikad on lumised ja alumised teevad tilk-tilk“.

Tüdrukud värvivad teatrikuulutust, millel printsess. Emma (5a 6k) hõikab: „Ma värvin kingad. Mul on ka kodus rahvakontsakingad“.

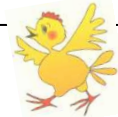

Ken-Tristan (5a 11k): „Lövi isal on suured karvad peas“.
„Leopard ja lövi hoiavad hästi kokku. Nemad on omas kambas“.

Tibude lapsi on rühmas vähevõitu. Lapsed ise selgitavad, et teised on haiged.
„Mis haigus neil on?“
Melina (3a 3k) vastab: „Tatt.“

Kes ikka koera saba kergitab...

Tavaliselt ikka ainult koer ise.

Kuldmuna on ilmunud juba poolteist aastat ning jõudnud peaaegu täisikka (käesolev on 17.number). Hea on teada, et lehel on lugejaid, kes on tibutarelastega seotud ning seeläbi tunnevad huvi ka meie tegemiste vastu. Mida nad meie lehest ja tegemistest arvavad...

See on üks huvitav leht, sain nii palju teada. Need laste ütlemsed on nii vahvad. Loen ikka uuesti, kui und ei ole.

Lasteaias on ikka palju tööd ja tegemisi nende lastega:)

kunstiõpetaja Ave Peebo 84-aastane ema Helja Lepiksaar

Leht läheb iga numbriga aina paremaks. Tibutares on palju õpetajaid, kellel on väga hea sõnaseadmisoskus. Ja teil toimub nii palju erinevaid üritusi.

*Karin Kollom,
õppealajuhataja Kaire Kollom'i ema Lääne-Virumaalt,
endine eesti keele ja kirjanduse õpetaja*

Täna tärgatas tark mõte, vaatan sinu lasteaia kodulehte. Hakkasin ajalehti (Kuldmuna) vaatama ja mis ma lõpuks leidsin, ooo, meie vahva koolitus! Väga hea jutt ja pildid! Ja üle-üldse, väga head lehed! Tundsin kuidas selg läks sirgeks, nägu muutus naeruseks, hing hakkas laulma! Nii tore mälestus... Päikest ja jõudu, indu ja lennukaid mõtteid!
Väga tubli!

*Ulla Orgusaar
lasteaiaõpetaja Pärnumaalt,
animatsioonikoolitusel osaleja (artikkel Kuldmuan 16)*

Siiras tänu heade sõnade eest!

SUUR MAAILM

PÄEVAL PAISTAB PÄIKE,

(sõrmed harali, käed üleval, liigutused kõrvale)

ÕHTUL AGA KUU.

(kahe käe sõrmed panna vastakuti kokku)

SÄRAB TAEVAS TÄHEKE,

(nimetissõrmega teha õhus täppe)

MAAILM ON SUUR,

(suured käteringid)

PÄEVAL PAISTAB PÄIKE,

(sõrmed harali, käed üleval, liigutused kõrvale)

ÕHTUL AGA KUU.

(kahe käe sõrmed panna vastakuti kokku)

SÄRAB TAEVAS TÄHEKE,

(nimetissõrmega teha õhus täppe)

NAERUL ON MU SUU.

(nimetissõrmega näidata rõõmsale suule)

Pirje Kurvits

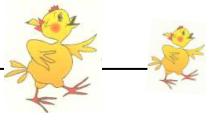
ÕIGE SÕBER

Leia tähesegadikust üle sinna peidetud sõnad.
Ülejäänud tähtedest saad kokku lugeda
ühe vanasõna.

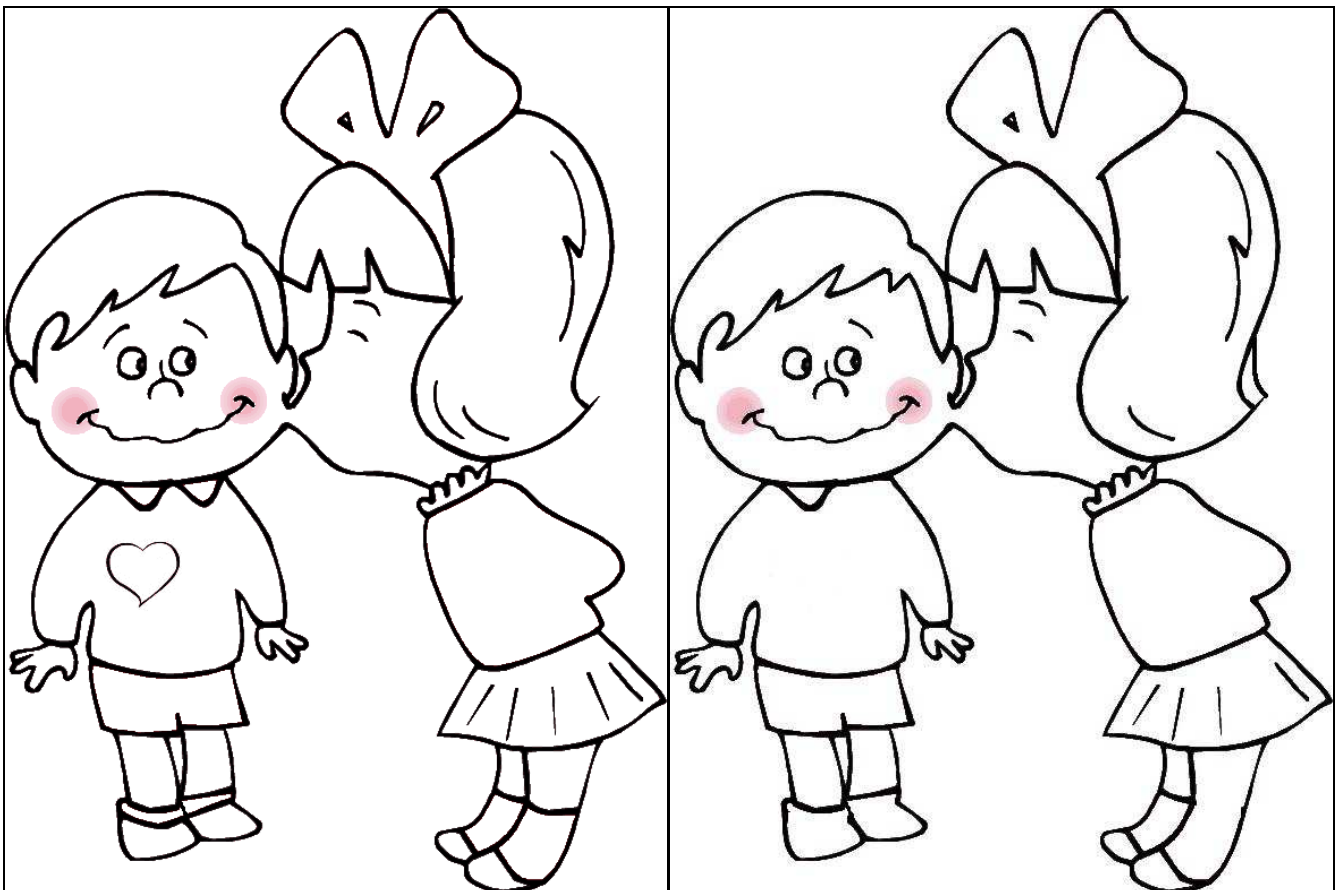
Ü	K	S	A	U	S	V	A	N
A	S	U	Õ	B	I	E	R	O
N	P	A	S	R	M	E	M	K
U	I	K	A	T	L	K	S	U
U	N	A	E	R	A	T	A	V
E	K	H	A	L	V	V	T	H
S	A	K	A	S	I	I	V	E
K	I	L	A	R	B	Õ	S	A
U	S	A	L	D	A	T	A	V

ABIVALMIS HEA LAHKE USTAV VIISAKAS
NAERATAV SÕBRALIK USALDATAV AUS

Leia 10 erinevust.

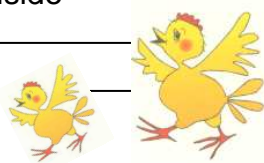

Jaanuarikuus toimunust

- **6.jaanuaril** saatsime laulude ja tantsude saatel ära oma **jõulukuuse**
- **10.jaanuaril** ehtasime Muumide rühma eestvedamisel Tibutare õuealale **Memmede küla** (loe tänasest Kuldmunast)
- **11.jaanuaril** külastasid meie lasteaeda **muusikaõpetajad Rapla maakonnast**, kes vaatasid õpetajate Ave Peebo ja Birgit Veemaa poolt läbiviidud õppetegevusi ning tutvusid meie lasteaiaga
- **11.jaanuari** pealelõunal osales väike grupp Tibutare lapsevanemaid Tallinna Ülikooli doktorandi ning Tallinna Pedagoogilise Seminari õppejõu Kristi Vinteri läbiviidud **vestlusringis**, kus teemaks oli eelkooliealiste **laste meediakasvatus**
- **19.jaanuaril** vaatasime Miku-Manni lasteteatri **etendust „Imeilus“**
- Jaanuarikuus oli Tibutare **praktilal** Tallinna Teeninduskooli koka eriala õpilane **Mirle Jants**

Kaastööd Kuldmuna märtsikuu numbrisse on oodatud **25.veebruari**ks e-postiaadressil metoodik@tibutare.edu.ee

Oodatud jutud, pildid, teadaanded, laste jutud ja kunstitööd, töötajate mõtted, vanemate tagasiside

Uusi raamatuid

Raamatu „**Kriipsupoiss I jalutuskäik**“ (autorid Sirje Jürgenson ja Lii Jürgenson) eesmärgiks on rikastada lapse sõnavara ja õpetada tähti läbi kehakeele. Värsslugu räägib kriipsupoisist, kes on välimuselt i-tähe moodi.

Kogumikus „**Loovtegevused läbi mängu**“ (autor Karolin Kabanen) toodud loovtegevuste eesmärgiks on mängude kaudu loova mõtlemise ning fantaseerimise ja assotsiatsioonide loomise oskuste arendamine.

Uudne raamatu mõõtu kirjavihik „**Pliats minu käes**“ (autor Monica Dengo). Kogu vihik on kujundatud käsitsi ning kasutajal on küllalt ruumi, et ise luua ja harjutada. Vihiku adressaat on lasteaialaps, kes teeb alles esimest tutvust tähemaailmaga, või algklassiõpilane, kes juba järjekindlalt käekirja harjutab.

„**Mängides arvutama**“ (autorid Tiia Leitma ja Made Piilberg) – mängu ja mängulisi võtteid kasutades saab lastele märkamatu õpetada kõike eluks vajalikku, alates käte pesemisest ja riidesse panemisest kuni lugemise ja arvutamiseni.

Üritused veebruaris

- **7.veebruari**l omandavad Tibutare töötajad uusi teadmisi koolitusel **meeskonnatööst ja motivatsioonist (koolitaja M.Tuisk)**
- **14.veebruari**l koguneb Tibutare **pedagoogiline nõupidamine**
- **17.veebruari**l kell 11.30 vaatame lasteteater Trumm **etendust „Roosad sokid“**
- **23.veebruari**l tähistame **Eesti Vabariigi sünnipäeva** (korraldab Krõllide rühm)

Nädalateemad veebruaris

- **MAAILM ON SUUR** – maad ja rahvad, aga ka päike ja kuu, planeedid. Meid ümbritseb palju põnevat, millega tuttavaks saada
- **MINU SÕBRAD** – 14.vebruar on sõbrapäev ning veebruari teise nädala pühendamegi sõpradele ja sõprusele
- **TALISPORT** – **kelgutavad väikesed tibutarelased sageli, aga erinevaid talispordialasid on palju ning nendega me tutvume**
- **MINU KODUKOHT JA KODUMAA** – räägime oma kodumaast ja kodukohast ning tähistame kõik koos Eestimaa sünnipäeva
- **LEMMIKLOOMAD (sõim)** – kiisud, kutsud, talled, aga ka kaisukarud, -jäneseid – kõik nad võivad olla lemmikloomadeks Tibutare kõige väiksematele

